

ដំណាំប្រមូលផលរដូវវស្សា

Bitter gourd off season

I. ការជ្រើសរើសពូជ

ប្រមូលផលដំណាំយកផ្លែដើមរបស់វា វាអាចឡើងទ្រើង ឬ ជន្លង់ដែលអាចលូតលាស់បានប្រវែង ២,៥-៤,៥០ម ។ ពូជដែលកំពុងពេញនិយមលើទីផ្សារមាន៖

- ពូជក្បាលកោះ KK1
- ពូជនៅទីផ្សារមកពី អ៊ីស្តរេស៊ីដ និង ពូជជាតិ មកពីប្រទេសថៃ

II. វិធីសាស្ត្រនៃការដាំដុះ

មុននឹងធ្វើការដាំដុះត្រូវរៀបចំជាមុនដូចជា រៀបចំដីថ្នាល បណ្តុះកូន

១- ការរៀបចំដីសំរាប់ដាំ

មុននឹងភ្ជួរដី ត្រូវរាស់ប្រមូលយកស្មៅចេញឱ្យស្អាត ភ្ជួរហាលដីឱ្យបានច្រើនដង យ៉ាងតិចចំនួនកន្លះខែមុននឹងលើករង ។ ក្រោយពីរាស់បំបែកដីឱ្យម៉ត់ កៀរដីឱ្យស្មើ លើករងឱ្យខ្ពស់តាមទិសជំរេងដី ងាយទឹកហូរបានលឿនពេលមានភ្លៀងធ្លាក់ ។ កំពស់រង ២៥-៣០ សម ទទឹងរង ១,២ម ប្រវែងរង ១០-៥០ម យកដីកំប៉ុស្ត ឬដីលាមកសត្វពុកល្អ ចំនួន ៣ បង្កី ដី ១៥-១៥-១៥ ចំនួន ១៥០ង ជី ០.០.៤៦ ចំនួន ១០០g ជីទាំង ៣ ប្រភេទនេះមកបាចលាយគ្នាលើរង ហើយជ្រុលបំបែកដីក្នុងដីកៀររងឱ្យស្មើ ពង្រាបឱ្យហាប់គ្របគំរុបកៅស៊ូគ្របដីឱ្យរួចស្រេច និងចោះរន្ធដាំជាពីរជួរ ចន្លោះជួរ ៦០ស.ម ចន្លោះគុម្ព ៤០ស.ម ។

២- ការបណ្តុះកូន និងដាំ

ដំបូងយកគ្រាប់ពូជប្រមូលផលដាក់ត្រាំងទឹកក្តៅអ៊ុនៗ រយៈពេល ២០នាទី ក្រោយមកដាក់ត្រាំងទឹកធម្មតាមួយយប់ រួចលាងគ្រាប់ប្រមូលផលឱ្យស្អាតខ្ទប់នឹងក្រណាត់ស្អាតសើមៗដាក់ក្នុងធុងទឹកកករយៈពេល ២-៣ ថ្ងៃ ទើបយកទៅដាក់បណ្តុះកន្លែង កំព្រែង ស្បោង ។ បណ្តុះត្រូវដាក់បំពេញដោយដីផ្សំ ដុតសំលាប់មេរោគជាមុនឱ្យពេញ ៩០% បន្ទាប់មកទៀតយកគ្រាប់ប្រមូលផល ដែលផ្តាច់រួចទៅដាក់ក្នុងកន្លែង ឬកំព្រែង ចំនួន មួយគ្រាប់ៗ ហើយបាចដីលប់គ្រាប់ឱ្យជិត គ្របចំបើងពីលើស្រោចទឹកឱ្យជោកភ្លាម ។ រយៈពេល ៤-៧ ថ្ងៃ ក្រោយបណ្តុះកូនប្រមូលផលដើរចេញមក បកចំបើងនោះចេញភ្លាម

ពេលកូនប្រះលាស្លឹកកំណើតទាំងពីរ គឺពេលអាចយកទៅដាំបាន ។

របៀបដាំយកកូនប្រះទៅដាំតាមចន្លោះរន្ធកៅស៊ូគ្របទុកជាមុនមួយរន្ធមួយដើម ហើយស្រោចទឹកឱ្យជោគ ភ្លាមហាមទុកយូរក្រោយពីដាំ ហើយធ្វើឱ្យស្លឹកប្រះរួញមខ្លោចប្រះលូតលាស់យឺត ។

III. ការថែទាំដំណាំប្រះ

ដើម្បីឱ្យប្រះទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់ ត្រូវរៀបចំកម្មវិធីថែទាំឱ្យត្រូវទៅតាមវគ្គនៃការលូតលាស់ក្នុងនោះ មាន:

១- ការស្រោចទឹក

ប្រះជាប្រភេទដំណាំត្រូវការទឹករាល់ថ្ងៃ តែវាមិនត្រូវការទឹកជោគជាខ្លាំងនោះឡើយ ។ កាលណាសំណើម ដីសើមខ្លាំងធ្វើឱ្យប្រះឆាប់ដាច់ដើម ។ ក្នុងករណីគ្មានភ្លៀង គេស្រោចទឹកព្រឹកល្ងាច ប៉ុន្តែបើមានភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំងត្រូវ បង្ហូរទឹកចេញពីថ្នាលជាបន្ទាន់ ។ វគ្គដែលត្រូវការទឹកច្រើន គឺចាប់ពីប្រះចេញផ្កាឡើងទៅ ។

២- ការដកស្មៅ និងដាក់ដី

ក្រោយពីមានស្មៅដុះ ត្រូវដកស្មៅតាមរន្ធ គុម្ពប្រះ និងចន្លោះរងឱ្យស្អាត ហើយបន្តការដាក់ដីជាបន្តបន្ទាប់ ។ ប្រះត្រូវការដីកំប៉ុស្តិ៍ទឹកដែលត្រាំមានលាមកមាត់លាយជាមួយទឹកនោម ។ បរិមាណដី ២លីត្រ លាយជាមួយទឹក ១៨លីត្រ ស្រោចចំគុម្ពមួយអាទិត្យម្តងៗ ។ ចំពោះការដាក់ដីគឺមីវិញគេចែកការដាក់ចំនួន ៣ដង ជាបន្តបន្ទាប់ៗ ៖

- លើកទី១ ដាក់បំប៉នក្រោយដាំរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃប្រភេទដីអ៊ុយរ៉េ ៥០ក្រាម ដី ១៥-១៥-១៥ ចំនួន ១០០ ក្រាម ដី ០.០.៤៦ ចំនួន ៥០ក្រាម លាយបញ្ចូលគ្នាដាក់ក្រោមកៅស៊ូគំរូតាមចន្លោះគុម្ព ។
- លើកទី២ បំប៉នក្រោយដាំរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ ប្រើតែប្រភេទដី១៥-១៥-១៥ ទំងន់ ១០០ក្រាមមួយមុខគត់
- លើកទី៣ ករណីប្រះនៅតែចេញផ្កាបន្តការបន្ថែមដី ដូចលើកទី១ ប៉ុន្តែបរិមាណថយចុះបន្តិចដើម្បីឱ្យផ្លែ ប្រះលូតលាស់បានល្អរយៈពេល ៤៥ ថ្ងៃ ក្រោយដាំ ។

៣- ការដាតចំណារ ឬដាក់ឆ្នើ

ប្រះអាចវារតោងឡើងសំរះធ្វើ ឬចំណារ ដូចនេះ គេត្រូវដាតចំណារមែកឈើក្រៀមៗ ប្រវែង ២,៥០ម ឱ្យ ញឹកចងខ្លាស់ឱ្យជាប់តាមគុម្ពនីមួយៗ ។ ក្រោយពីប្រះលូត លាស់បានស្លឹកចំនួន ៣ ។ ដូចគ្នានេះដែរសំរាប់ផលិតកម្មធំៗ គ្មានសំរះ មែកឈើ គេប្រើសំណាញ់ចាក់ដោយនីឡុងក្រឡា ១០សម ទទឹង សំណាញ់ប្រវែង ៤ម បណ្តោយ ១០-៥ម គ្រាន់តែបោះភ្នាលកំពស់ ២ម ចំនួន ៣-៤ បង្គោលចំ

កណ្តាលរងចងស្នូរកណ្តាលមួយឱ្យមាំ រួចយកសំណាញ់មកពាក់ពីលើ ហើយទំលាក់ជើងសំណាញ់ឱ្យជាប់ដីក្បែរ គុម្ពប្រេះធ្វើឱ្យប្រេះវារតោងឡើងបានស្រួលក្រោយពីប្រេះមានសន្លឹកចំនួន ៣ ដូចគ្នា ។

IV. ការគ្រប់គ្រងជំងឺ សត្វល្អិត

១- វិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងជំងឺ

ប្រេះច្រើនជួបការបំផ្លាញ ដោយជំងឺសំខាន់ៗ ពីរប្រភេទ នៅរដូវវស្សាជំងឺនេះ ច្រើនតែកើតឡើងក្នុងវគ្គប្រេះពង្រីកផ្ទៃមុន ប្រមូលផល គឺជំងឺទុំស្លឹក (Downy mildew) កើតលើស្លឹកក្បែរៗ ដីមុន ហើយរាលឡើងមកស្លឹកខាងលើបណ្តាលឱ្យក្តិបប្រេះ លែង លូតលាស់ ។ ជំងឺមួយទៀតធ្វើឱ្យរលួយបួស និង គល់

ពេលសំណើមដីសើមខ្លាំង អាកាសធាតុក្តៅខ្លាំង ។ ក្រោយពីពិនិត្យឃើញជំងឺទាំងពីរនេះកើតឡើងនូវរោគសញ្ញា គេ ត្រូវបន្ថយការស្រោចទឹក ស្រោចដី ហើយយកថ្នាំការពារ ជំងឺផ្សិតប្រភេទ ម៉ាណែបស៊ីណែប ឬម៉ែនកូសែប មកលាយ ទឹកបាញ់ឱ្យជោគ ៥-៦ ថ្ងៃម្តង កំរិតប្រើ ២ ស្លាប្រាបាយ ឱ្យទឹក ១៥ លីត្រ ។

២- វិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងសត្វល្អិត

ប្រេះរដូវវស្សាជួបការបំផ្លាញ ដោយសត្វល្អិតចង្រៃមួយចំនួនធំដូចជា:

- **មមាច ចៃ ពឹងពាងក្រហម** កាលណាមមាចជញ្ជក់ស្លឹករស់នៅក្រោមស្លឹកច្រើនធ្វើឱ្យស្លឹកប្រេះប្រែពណ៌ ទៅជាលឿងហើយស្ងួត កាលណាមានពឹងពាងក្រហមជញ្ជក់ស្លឹកធ្វើឱ្យស្លឹកខ្លោច ស្ងួត កាលណាមានចៃបំផ្លាញច្រើន ធ្វើឱ្យប្រេះរុញត្រួយ ។ នៅពេលមានវត្តមានកត្តាចង្រៃទាំងនេះ ត្រូវអនុវត្តវិធានការណ៍កំចាត់ជាបន្ទាន់ ។

- **ដង្កូវមូរទ្រុយ** ដង្កូវប្រភេទនេះច្រើនរស់នៅក្នុងកញ្ចប់ទ្រុយប្រេះខ្លីៗ វាស៊ីដាច់ស្លឹក ដាច់ត្រួយលែងលូតលាស់ លឿនបាន គេត្រូវព្យាយាមពិនិត្យត្រួយខ្លីៗ គ្រប់វគ្គលូតលាស់ ជាពិសេសវគ្គចេញផ្កាដំបូង ។ ក្រៅពីនោះទៀតដង្កូវ នេះអាចស៊ីផ្លែប្រេះធ្វើឱ្យផ្លែប្រេះរែប ឬ ដាច់ ។

វិធានការណ៍កំចាត់ ប្រើប្រភេទថ្នាំអាបាមីតទីនលេខ ៥០ ចំនួន ៣០សេសេ លាយនឹងម្សៅ កាបារីល ២ស្លាប្រាបាយ ទឹក ១៥-១៨លីត្រ បាញ់នៅម៉ោង ៣-៤ ល្ងាច ។

- **ស្រាំងទិច ឬរុយអុចផ្លែ** កសិករយើងច្រើនហៅច្រាំងទិចៗ តែតាមពិតវាមិនមែនច្រាំង ឬ ស្រាំងឡើយ វាជា ប្រភេទរុយទិចផ្លែបញ្ចូលពងទៅក្នុងក្តិបនៃផ្លែប្រេះ ក្រោយពីក្តិបនោះជ្រុះផ្កាខាងចុង រួចមកក៏ក្តិបបន្តពូជហើយ ។ វិធីសាស្ត្រការពារមាន ពីរយ៉ាង គឺគេរុំផ្លែប្រេះ និងស្បោងក្រដាសកាសែត ឬ ដាក់អន្ទាក់ស្នេហ៍ទាក់យកមេរុយទៅ កំចាត់ ពោល ។ ក្រៅពីនោះគេបាញ់ថ្នាំបង្កើរៗចន្លោះម៉ោង ៨ ទៅម៉ោង ១១ ព្រឹក ជាពេលមេរុយចេញបន្តពូជ ហើយ ទិចផ្លែប្រេះ ។

V. ការប្រមូលផល

ផ្ទៃម្រះដែលអាចប្រមូលយកទៅធ្វើជាបន្លែបាន នៅពេលផ្លែរបស់វាមានក្រឡាវិកត្រង់ស្មើ ពណ៌បៃតងខ្ចី រលោងក្រោយពីដាំរយៈពេល ៤៥-៥០ ថ្ងៃ ផ្លែដំបូងអាចប្រមូលផលបាន ។ ម្រះប្រមូលផលរៀងរាល់ថ្ងៃ គេធ្វើឡើង ចន្លោះម៉ោង ៧.៣០-១០.៣០នាទីព្រឹក គេប្រើស្រ្តែដៃ ឬកូនកាំបិតមុតកាត់ផ្តាច់ទងផ្លែហើយដាក់កញ្ជី ដោយផ្ទុមៗ ។